

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/697/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613228460
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613228460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a JUDr. Zuzany Matyiovej vo veci žalobcu V. D. W., s.r.o., so sídlom v O., V. XX, IČO: 35792752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 47233516, proti žalovanej Q. Š.I., K.. X.X.XXXX, O. S., J. XXXX/X, o zaplatenie 2 580,83 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 6C 319/2013-52 z 18.3.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie proti rozsudku vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 382,43 € s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z jednotlivých dlžných splátok až do zaplatenia, všetko v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia istiny 2.580,83 € s príslušenstvom z titulu neuhradených splátok, zmluvnej pokuty podľa článku 14 ods. 14.1 vo výške 0,065 % denne a úrokov z omeškania v takej výške, aby výška zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) naposledy zverejnenú pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania. Vzhľadom na uvedené si žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 3,275 % ročne a pokiaľ úroky z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1 500,- €, od nasledujúceho dňa si uplatnil úroky z omeškania vo výške 9 % ročne, a to na tom skutkovom základe, že podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300031078 uzavretej dňa 12.8.2010 poskytol žalovanej úver vo výške 1 500,- €, ktorý sa zaviazala splatiť spolu s úrokmi v 48 mesačných splátkach po 77,05 €, pričom na základe žiadosti žalovanej bol dohodnutý odklad splátok č. 7, 8, 9, 14. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnila a dostala sa do omeškania s úhradou už 1. splátky úveru a bola v omeškaní s úhradou splátok o viac ako tri mesiace, preto jej bolo dňa 13.4.2012 doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania, a napokon žalovaná zaplatila žalobcovi len sumu 1 117,57 €, a teda ostáva dlžná sumu 2.580,33 €. Súd prvého stupňa zistil, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300031078 uzavretej medzi účastníkmi dňa 12.8.2010

žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.500,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokmi v 48 mesačných splátkach po 77,05 €, v zmluve je uvedená celková suma úveru a poplatky, ktoré má dlžník zaplatiť spolu vo výške 3 698,40 €, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je vo výške 70,01 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 51,49 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,19 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a ročná úroková sadzba revolvingu 80,98 %. Po právnej stránke súd predmetný záväzkovo-právny vzťah účastníkov posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 3, 5 a 6, § 54 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a/, b/, § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300031078 uzatvorenú dňa 12.8.2010 posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže ju žalovaná uzatvorila ako nepodnikateľ a ide o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalobcom ako dodávateľom, obsah ktorej žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť, zmluva je písaná malým nahusteným písmom a ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru obsahuje časť 8, v ktorom (bod 8.1) sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru odplatu vo výške 167,04 € a za poskytnutie služby odkladu splatnosti splátok revolvingového úveru vo výške 367,49 € v prípade, že dlžníkovi bude revolving poskytnutý. Podľa článku 13 zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú zmluvné dojednania. Podľa článku 14 (bod 14.1 veta prvá) v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.). Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že odplata za úver je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a odporuje dobrým mravom, pokiaľ pri poskytnutí úveru vo výške 1 500,- € predstavovala sumu 2 198,40 €, teda dosahuje takmer 150 % poskytnutého úveru, a poukázal na to, že priemerná hodnota RPMN za 2. štvrťrok 2010 (predchádzajúci poskytnutiu úveru) - zistená z internetovej stránky Ministerstva financií SR, u spotrebiteľských úverov vo výške od 1 500,- € s dobou splatnosti od jedného do piatich rokov predstavovala 19,96 %, a nie 51,49 % ako je uvedená v úverovej zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi, ktorá túto RPMN značne prevyšuje, pričom ročná úroková sadzba úveru uvedená v zmluve 70,01 % taktiež značne prevyšuje priemerné úrokové miery bánk v roku 2010 zistené z internetovej stránky NBS. Na základe uvedeného súd uzavrel, že odplata za úver je rozpore s dobrými mravmi a poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery, ako aj s poukazom na ust. § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov uplatnený nárok čo do istiny posúdil ako čiastočne dôvodný a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 382,43 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru 1 500,- € a uhradenými splátkami úveru 1 117,57 €, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z nezaplatennej časti úveru a z jednotlivých dlžných splátok odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol, spolu s nárokom o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne z dôvodu neplatnosti dohody o zmluvnej pokute pre nedostatok zákonom vyžadovanej písomnej formy, keďže v danom prípade dojednanie o zmluvnej pokute je obsiahnuté v článku 14 bod 14.1 Zmluvných dojednaní, ktoré nie sú podpísané žalovanou, a okrem toho sú vyhotovené drobným a nahusteným písmom tak, že voľným okom je ich text prakticky nečitateľný, ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie, a preto otázne (pokiaľ aj tieto zmluvné dojednania boli predložené žalovanému), či mala žalovaná dostatok času a možnosť oboznámiť sa s celým ich obsahom a pochopiť význam podmienok v nich uvedených, a takýto postup veriteľa považoval za odporujúci dobrým mravom, keďže zmluvné pokuty by mali byť zreteľne špecifikované priamo v zmluve a nestačí len odkaz na ostatné zmluvné dojednania. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech účastníkov, nepriznal žalobcovi náhradu trov konania a o trovách žalovanej ani nerozhodol, keďže žalovaná ich náhradu neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, odôvodniac ho odvolacími dôvodmi podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) a § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) Občianskeho súdneho poriadku. Tvrdenia súdu, podľa ktorých výška odplaty takmer dosahuje 150 % poskytnutého úveru, považoval za zavádzajúce a postup súdu za ekonomicky a právne nezmyselným, pokiaľ súd porovnával výšku úveru a celkovú výšku odplaty. Zmluvná odmena je vyjadrením za celé obdobie trvania zmluvného vzťahu (teda 48 mesiacov). Údaj o maximálnej hodnote odplaty stanovený Ministerstvom financií SR je však údajom stanoveným pre obdobie 12 mesiacov (čo vyplýva už z jeho označenia, že ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov). Uvedené podľa žalobcu jednoznačne potvrdzuje, že postup súdu je zmatečný a po vecnej stránke nedôvodný. Súd nezákonne tvrdí, že odplata za úver je vyššia

ako je uvedená v zmluve (bod 6), lebo pri svojich záveroch vychádza z mylných predpokladov, keď pri hodnotení výšky úrokov súd nevzal do úvahy všeobecne používané kritérium, ktorým je výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej „RPMN“) ako údaj bežne používaný v rámci odplatného požíčkovania peňazí práve pri posudzovaní prijateľnosti výšky odplaty, hoci sa v rozsudku odvoláva na priemernú výšku RPMN za poskytnutie podobného spotrebiteľského úveru zverejnenú Ministerstvom financií SR vo výške 19,96 %. V prílohe predložil prehľad maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru stanovenú v zmysle nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru. Z predloženého prehľadu vyplýva, aká mohla byť výška odplaty vyjadrenej cez hodnotu RPMN stanovená ku dňu uzavretia zmluvy. Pre úver poskytnutý na základe zmluvy bola stanovená RPMN vo výške 76 %. Ak právna úprava pripúšťala maximálnu výšku RPMN - 76 % pre spotrebiteľské zmluvy, akou je zmluva o revolvingovom úvere č. 8300031078 - pričom v danom prípade podľa zmluvy je RPMN nižšia, t.j. 67,52 %, potom nemožno hovoriť, že výška odplaty - úrokov (zahrnutá a vyjadrená v RPMN) je v rozpore s dobrými mravmi, resp. že je neprimeraná a dojednanie výšky odplaty za úver by malo byť neprijateľnou podmienkou. Ak zákonodarca výslovne určil, aká výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru je primeraná a akceptovateľná, t.j. je v súlade so zákonom, neobstojí potom tvrdenie súdu, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca mal za to, že výška odplaty za úver podľa zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8300031078 je v súlade so stanovenou maximálnou výškou odplaty pre spotrebiteľské úvery a zmluvy uzatvorené od 16. mája 2010 do 15. augusta 2010. Ani súdom uvádzané tvrdenia o výške RPMN za 2. štvrťrok 2010 nepovažoval za správne, pretože ako vyplýva zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2010, priemerná hodnota RPMN za spotrebiteľské úvery do 1500,- € vrátane bez zabezpečenia nehnuteľnosťou je 47,39 %, nie ako nesprávne tvrdí súd 19,96 % (súdom uvedená priemerná výška RPMN sa vzťahuje na úvery od 1500 do 6500 € vrátane). Z napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné, na základe akého zákonného ustanovenia bol súd oprávnený porovnávať výšku odplaty za úver podľa zmluvy o revolvingovom úvere s odplatami bánk. Okrem toho, že vyššie spomenuté ustanovenia takýto postup neurčujú, správnosť a dôvodnosť záverov súdu dokonca popiera aj právna úprava (ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.6.2010, ktoré hovorí o odplate na finančnom trhu). Za nedôvodný a v rozpore so zákonom považoval záver súdu, že veriteľ nepreukázal, že pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a preto úver možno podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. K uvedenému citoval ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.8.2010) a uviedol, že ani v prípade nedodržania povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 uvedeného zákona (čo však nezodpovedá skutočnosti), nebolo by možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, ako nesprávne uvádza súd. Namietal tiež závery súdu v súvislosti so zmluvnou pokutou a uviedol, že listina s dojednaním zmluvnej pokuty je podpísaná žalovanou, je jasné, zrozumiteľné a všeobecne akceptované, že podpísanie listiny tvorenej viacerými stranami je písomný súhlas a prejav vôle byť viazaný celým obsahom dokumentu. Pripojenie súhlasu na zmluvu vo forme podpisu znamená súhlas so všetkými jej ustanoveniami počnúc správnosťou údajov v označení strán a končiac potvrdením toho, k čomu sa chce konajúca osoba zaviazat'. Z napadnutého rozsudku nevyplýva jediný dôvod, pre ktorý súd neaplikoval základné ustanovenia o právnych úkonoch. Podpísanie zmluvy, v ktorej sú obsiahnuté ustanovenia upravujúce zmluvnú pokutu v časti zmluvy sa objektívne podľa § 35 Občianskeho zákonníka nedá vykladať inak než že zmluvné strany s ňou súhlasili. V tejto súvislosti poukázal na to, že ani európske právo nepribližuje chápanie pojmu spotrebiteľ z pohľadu uzatvárania jednotlivých zmlúv, transakcií či vykonávania úkonov, na úroveň subjektu zbaveného či obmedzeného v spôsobilosti na právne úkony, nespôsobilého a neschopného chápať význam a dôsledky vlastného konania, poučenia daného tretím subjektom a pod. Povinnosť spotrebiteľa konať s primeranou mierou obozretnosti vo vzťahu k vlastným právam a záväzkom je základným princípom spotrebiteľského práva (napr. stanovisko generálnej advokátky vo veci C- 453/10), keďže „Jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol totiž zbavený zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať.“ Pokiaľ ide o formu zmluvných dojednaní, žalobca mal za to, že zmluvné dojednanie vrátane článku 14 ods. 14.1 sú objektívne čitateľné, zrozumiteľné a určité. Veľkosť písma, farba, font alebo iné grafické úpravy nemôžu mať vplyv na informačnú schopnosť textu, nakoľko rozhodujúci je obsah zmluvy a jeho objektívna zistiteľnosť, zrozumiteľnosť a určitosť. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania, príp. rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Odvolačný súd prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 20.1.2016 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku vo výroku, ktorým bolo žalobe sčasti vyhovené, t.j. ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 382,43 € s prísl., je podané neoprávnenou osobou, lebo žalobcovi týmto výrokom nebola spôsobená žiadna ujma na jeho právach, ani sa jeho postavenie v dôsledku uvedeného rozhodnutia nijak nezhoršilo, preto z procesného hľadiska žaloba nemôže mať záujem na tom, aby rozsudok v uvedenom výroku bol odvolacím súdom zmenený alebo zrušený. Z tohto dôvodu odvolanie žalobcu smerujúce proti vyhovujúcemu výroku rozsudku muselo byť odmietnuté podľa § 218 ods. 1 O.s.p. ako podané neoprávnenou osobou. Po preskúmaní rozsudku v ostatnej odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú dané, preto podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v časti rozhodnutia o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i právnym posúdením prejednávanej veci, a v súlade s cit. ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu odkazuje. Odvolanie žalobcu nemožno považovať za opodstatnené, lebo súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, uplatnený nárok posúdil podľa správnych ustanovení právnych predpisov (zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktoré aj správne vyložil a vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

V posudzovanom prípade súd prvého stupňa v súlade so zákonom a zásadami ochrany spotrebiteľa (tzv. slabšej zmluvnej strany) správne podrobil súdnej kontrole platnosť zmluvných dojednaní, ktoré neboli individuálne dojednané, lebo išlo o typovú zmluvu vopred naformulovanú a pripravenú žalobcom ako dodávateľom (poskytovateľom úveru), obsah ktorej žalovaná žiadnym spôsobom nemala možnosť ovplyvniť. Berúc do úvahy kritériá, na ktorých je inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky založený, súd dospel k správne záveru, že nárok v časti odplaty za úver (úrokov a poplatkov) je nedôvodne uplatnený, a nemožno ho žalobcovi priznať pre rozpor s dobrými mravmi a zákonom. Súd správne pri porovnaní s priemernými úrokovými sadzbami peňažných ústavov v danom čase a odplátou obvykle požadovanou na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (postupujúc v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. i/, j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka) posúdil žalobcom požadovanú sumu odplaty vo výške 2.198,40 € (pri dohodnutej výške úrokovej sadzby z úveru 70,01 % ročne) za poskytnutie spotrebiteľského úveru v sume 1.500,- € ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá odporuje dobrým mravom, a táto aj podľa názoru odvolacieho súdu je neplatná podľa § 53 ods. 4 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ a nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon neplatný. O taký stav pôjde, ak dohodnuté úroky presiahnu obvyklú mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 1/2009 z 26.4.2012). Námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú opodstatnené a odvolací súd k nim uvádza, že výšku ročnej priemernej miery nákladov (RPMN) nemožno zamieňať s ročnou úrokovou sadzbou úveru, nakoľko ide o dve rozdielne kategórie, ktoré sa na účely zistenia prípustnej výšky odplaty nemôžu zmiešavať. Administratívny strop zákonodarca stanovil nie na úrokovú sadzbu, ale na RPMN, ktorá zahŕňa úroky, poplatky a akékoľvek iné dohodnuté náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Pritom v zmluve o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi sú obidva údaje - predpokladaná RPMN za úver i ročná úroková sadzba úveru uvedené v rovnakej výške 70,01 %, z čoho možno vyvodiť, že dohodnutá odplata za spotrebiteľský úver pozostávala výlučne z úrokov z úveru v sadzbe 70,01 % ročne, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu podstatne prevyšujú úrokovú mieru v čase uzavretia úverovej zmluvy obvyklú, v takej výške sú neprimerané a

odporujúce dobrým mravom, a preto je zmluva v tejto časti podľa § 39 OZ neplatná. Odvolací súd poukazuje na to, že revolvingový úver bol poskytnutý žalovanej už v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (účinného od 1.6.2010), ktorým bol zrušený zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, ako aj nariadenie vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaná zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, ktorými žalobca preto nenáležite argumentuje v podanom odvolaní.

Nedôvodné sú aj odvolacie námietky, ktorými žalobca spochybňuje správnosť napadnutého rozsudku v časti zamietnutia nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Súd správne rozhodol, pokiaľ žalobcovi nepriznal ani uplatnený nárok na zmluvnú pokutu z toho dôvodu, že v danej veci nebola dodržaná podmienka písomnej formy dohody o zmluvnej pokute. Odvolací súd sa stotožňuje aj s týmto právnym posúdením, keďže je nepochybné, že Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti V. D. W. s.r.o. (zmluvné podmienky), na ktoré zmluva o revolvingovom úvere odkazuje, neboli žalovanou podpísané. Zákonná úprava o nutnosti zachovania písomnej formy dohody o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) je striktná, bez možnosti extenzívneho výkladu. Podľa zaužívanej súdnej praxe nie je vylúčené, aby dohoda o zmluvnej pokute bola súčasťou vopred písomne dojednaných obchodných podmienok, ktorými možno nahradiť časť zmluvy, avšak aj v takom prípade sa zdôrazňuje písomné dojednanie zmluvnej pokuty, teda podpísanie tých dokumentov, ktoré majú nahrádzať časť zmluvy.

Keďže žalobca v odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti ani relevantné argumenty, ktoré by spochybnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových alebo právnych záverov v časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí žaloby, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom zamietavom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Odvolací súd súčasne upozorňuje súd prvého stupňa, že v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku (jeho úvodnej časti) je nesprávne uvedené obchodné meno žalobcu V. D. W., a.s., preto bude potrebné tento nedostatok v označení účastníka opraviť opravným uznesením podľa § 164 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.